

Remco Campert en de Nacht van de Poëzie 2014

Poëzie is een vreemde taal,

maar dan
komt Remco Campert:
die spreekt zijn talen als de beste.

Het is muisstil.
Ik leg mijn hand op mijn hart: bonkebonk... bonkebonk.
Ik leg mijn vinger op mijn pols: tikketik.. tikketik..tikketik....

Bengg!!...een explosie!
een klaterend applaus, een warme douche.

Iedereen wordt kleiner,
alleen Remco Campert wordt groter.
Iedereen loopt op eieren,
maar Remco Campert slaat het stof van zijn broek,
schrijdt
voetje voor voetje,
aarzelend soms,
over de wereld, die daarom vraagt.

Hij zegt: 'Dit was de laatste keer'.

Niemand gelooft hem, iedereen zingt:
We'll meet again
don't no where, don't no when...